

beteg feküdt, pusztított a tífusz és a tuberkulosis nem egyszer a vörheny és a diftéria. Ma a kötelező ojtások után elmondhatja három esztendeje nem volt tífuszos beteg a faluban s öt esztendeje ismeretlen betegség a diftéria.

Európában meg kell állania helyét a magyarnak. Védeni kell tehát ezt a nagymultú, különlegesen tehetséges fajtát, hogy megtalálja életkedvét, régi hősi erényeit, ezeréves multjára való büszkeségét és veszendő hitét.

A könyv stílusa világos, érthető és gondos. A képek, rajzok, táblázatok nagy mértékben elősegítik a könnyű megértést. Gyógyul a magyar falu, érdekes olvasmány nemcsak annak, aki falun él és valamilyen formában az egészségüggyel foglalkozik, hanem annak is, aki félti és szereti nemzetét.

TAKARD EL AZ ORCÁD

*Szemedbe nézek és te visszanezel.
Bajvivók gyilkos acélja ha csattog
villámszaggatta, tintafelhős éjjel,
nem szikrázhatnak úgy a dühös kardok,
ahogy a mi vad, néma pillantásunk.*

*Most gyülöllek és üvegpalatánkat,
ahonnan bátran, mosolyogva néztük
a mások kínját, — üvegpalatánkat
földrengés rázza, mert egymást igézzük
mint vén kígyó a szeppent, kék gyikocskát.*

*Csikorgó foggal tán egymásnak esnénk,
ha nem állna őrt ciklámen csokorral
pár lombhullató, szívárványos esténk,
hogy míg szívünk gőzölgő mérget forral,
fehér angyalként csitítsa a lázunk.*

*Irgalmazz hát és takard el az orcád.
Inog a föld és jaj, ha tovább nézel
mintha ködből volna, omlik minden korlát
S a dült, füstös romokon szerte-széjjel
fekete gúnydalt kárognak a hollók.*